

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

4 - 10 липня

Юліанський календар (Старий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>4 липня</u>	<u>3</u>
<u>5 липня</u>	<u>6</u>
<u>6 липня</u>	<u>10</u>
<u>7 липня</u>	<u>14</u>
<u>8 липня</u>	<u>19</u>
<u>9 липня</u>	<u>22</u>
<u>10 липня</u>	<u>25</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>28</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

4 липня

Неділя 2

Матері Божої Неустанної

Помочі

Рим 2, 10-16

Мт 4, 18-23

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Послання Апостола Павла до Римлян 2, 10-16

Браття, слава ж і честь, і мир усякому, хто чинить добро: юдеєві перше, а потім грекові, бо Бог не вважає на особу. Бо ті, що згрішили поза законом, поза законом і згинуть; а ті, що згрішили під законом, будуть суджені законом. Бо не слухачі закону справедливі перед Богом, а виконавці закону оправдаються. Бо коли погани, що не мають закону, з природи виконують те, що законне, вони, не мавши закону, самі собі закон; вони виявляють діло закону, написане в їхніх серцях, як свідчить їм їхнє сумління і думки, то засуджуючи їх, то оправдуючи, - в день, коли Бог, згідно з моєю Євангелією, судитиме тайні вчинки людей через Ісуса Христа.

Євангеліє від Матея 4, 18-23

А йдучи попри Галилейське море, побачив двох братів: Симона, що звався Петром, і Андрія, його брата, що закидали сіті у море, бо були рибалки. І до них мовив: “Ідіть за мною, я вас зроблю рибалками людей.” І ті негайно кинули сіті й пішли за ним.

Пройшовши звідтіль далі, побачив інших двох братів: Якова, сина Заведдея, та Йоана, його брата, що в човні з батьком Заведдеєм лагодили свої сіті, і їх покликав. Вони зараз же, кинувши човна і свого батька, пішли слідом за ним.

І ходив Ісус по всій Галилеї, навчаючи по їхніх синагогах, звіщаючи Добру Новину про Царство й вигоюючи всяку хворобу й всяку недугу в народі.

Розважання від Скинії

Ісус в Євангелії покликав дві пари братів, щоб показати, чим є навернення. *Наверніться!* – сказав Він, тобто змініть свій спосіб мислення! Тому що Царство вимагає від учнів Ісуса зміни ментальності й серця. Тоді як система завжди заохочує до індивідуалізму, Ісус не кличе кожного зокрема, лише двічі по два. Цей аспект особистостей, що підтримують зв'язок між собою, дуже важливий для спільноти Матея. Сопричастя між різними людьми є чітким і сильним знаком присутності Божого Царства. Коли Ісус кличе учнів у Галилеї, Він знає, що звертається до людей, на яких сильно вплинула поганська та чужинська культура. Навіть їхні єврейські імена мали грецькі еквіваленти. Симон

– це ім'я одного з патріархів, сина Якова, яке означає *Той, хто вислухає*. Це ім'я відкликається до молитви *Шема, Ізраель*, має той самий корінь. А Петро є його грецьким прізвиськом. Андрій – також грецьке ім'я. Це означає, що Ісус від самого початку прагнув діалогу культур у своїй спільноті. Як і вони, ми також покликані Ісусом йти за Ним. Ким, отже, є учень? Учень – це той, хто поставлений в умови браку впевненості, залишає все, але насправді отримує абсолютну безпеку й упевненість у дружбі з Ісусом, на своєму шляху за Ним. Хто йде за Ним, переходить від ситуації *під контролем* до непередбачуваного життя, цілком покладаючись на Нього. Переходить від простору обмежених можливостей до простору необмежених можливостей. Покликання йти за Ісусом є, отже, покладанням на одного лише Христа, покликанням благодаті. Христос кличе, й учень іде. Йти за Ісусом означає покластися на Нього.

Якщо Христос стане лише ідеєю, тоді ми ввійдемо в стосунки пізнання, ентузіазму, може, навіть виконання, але ніколи не дійдемо до особистого зобов'язання послуху. Обов'язки без живого Ісуса залишаться лише обов'язками без послуху. Християнин без зобов'язання послуху завжди буде християнином без Христа. Це буде лише ідея, міф, і все. Отже, Ісус кличе перших апостолів і відразу починає ходити по всій Галилеї. А я готовий йти за Ним по всій Галилеї?

5 липня

Понеділок

Рим 7, 1-13

Мт 9,36 - 10,8

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 7, 1-13

Хіба не знаєте, брати, - я тим говорю, які знають закон, - що закон панує над людиною, поки вона живе? Отак і заміжня жінка, поки живе чоловік, зв'язана (з ним) законом; а коли помре чоловік, вона звільняється від закону чоловіка. Тим то, поки живе чоловік, вона буде вважатися перелюбницею, якщо стане (жінкою) іншому чоловікові; коли ж чоловік помре, вона вільна від закону і не буде перелюбницею, якщо стане (жінкою) іншому чоловікові.

Так само й ви, мої брати, умерли для закону тілом Христовим, щоб належати іншому, воскреслому з мертвих, щоб приносити плід Богіві. Бо, коли ми були в тілі, гріховні пристрасті, (розбуджені) законом, діяли в членах наших, щоб приносити плід смерті.

Тепер же ми звільнені від закону, умерши для того, що нас тримало, немов в'язнів, щоб служити в обновленні духа, а не згідно з старим законом. Що ж скажемо? Що закон - гріх? Борони, Боже! Але я не знав гріха, як тільки через закон:

бож я не знав би пожадливіости, коли б закон не наказав: «Не пожадай!» Гріх же, взявши привід від заповіді, підняв у мені всяку пожадливість, бо без закону гріх - мертвий.

І я колись жив без закону. Та коли прийшла заповідь, гріх ожив, а я умер; так то заповідь, що мала б бути мені на життя, стала мені на смерть. Бо гріх, узявши привід від заповіді, звів мене і вбив нею. Все ж таки закон святий, і заповідь свята, і праведна, і добра. Значить, те, що добре, принесло мені смерть? Ніколи! Але гріх, щоб показати себе, що він гріх, послуговуючись добром, завдав мені смерть, щоб гріх, завдяки заповіді, виявив свою надмірно грішну силу.

Євангеліє від Матея 9,36 - 10,8

Він, бачивши юрми народу, милосердився над ними, бо вони були стомлені й прибиті, немов ті вівці, що не мають пастуха. Тоді він каже своїм учням: “Жнива великі, та робітників мало. Просіть, отже, Господаря жнив, щоб вислав робітників на свої жнива.”

Прикликавши своїх дванадцять учнів, Ісус дав їм владу над нечистими духами, щоб їх виганяли і лікували всяку хворобу й усяку неміч. Ось імена дванадцятьох апостолів: перший Симон, прозваний Петром, і Андрій, брат його; Яків, син Заведєя, та Йоан, брат його; Филип та Вартоломей; Тома й Матей, митар; Яків, син Алфея, і Тадей; Симон Кананій та Юда Іскаріотський, що й зрадив його. Оцих

дванадцять Ісус вислав і наказав їм: “У дорогу до поган не пускайтесь і в самарійські міста не заходьте. А йдіть радше до загинблих овець дому Ізраїля. Ідіть, проповідуйте, кажучи, що Царство Небесне – близько. Оздоровлюйте недужих, воскрешайте мертвих, очищуйте прокажених, бісів виганяйте. Даром прийняли, даром давайте.”

Розважання від Скинїї

Якби провести на вулицях опитування на тему: *Чи ви хочете, щоб ваш чоловік (дружина) любив (-ла) вас безумовно?*, – то впевнений, що результат був би очікувано прогнозованим: *одностайне так*. Водночас, якщо би питати тих самих осіб: *Чи ви любите чоловіка (дружину) безумовно?*, – то, напевно, результат був би не менш одностайним: *ні*. Отож, поняття про безумовну любов – це мовби відчуття щастя, яке в нас присутнє, однак, здатності любити безумовно не маємо. Чи можемо ми щось зробити із цією внутрішньою “шизофренією”?

Бог на початку заповів чоловіку: *З усякого дерева в саду їстимеш; з дерева ж пізнання добра й зла не їстимеш, бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно вмреш* (Бут 2,16-17). Людина відкинула заповідь Божу і прийняла посіяну спокусником брехню. *Бо знає Бог, що коли скуштуєте його, то відкриються у вас очі, і ви станете, як Бог, що знає добро й зло* (Бут 3,4). Ще стародавні рабини – коментатори Тори ствердили, що ця *перша заповідь* – це 10 слів, які Бог написав перстом на кам'яних таблицях

Мойсея. І ми всі досвідчуємо щодня, як вміло спокусник обманює нас не довіряти Богові, Який дав 10 слів як обітницю, а не лише як моральний закон.

Триєдиний Бог сотворив людину на свій образ. Отже, в кожному із нас закладено потенціал любити іншу особу в повній свободі. У цій свободі немає зла, оскільки людина, яка безперервно черпає із Джерела Життя, є вільною від зла, – знає лиш добро. Навіть недоліки, які бачить любов, є не сутнісним злом, а мовби неораним полем, де любов працюватиме й надалі. Бог полюбив нас даром, коли ми були ще грішниками, – стверджує апостол Павло (пор. Рим 5,8). Тож для Бога не існує перешкоди для того, щоб любити якусь людину з її недоліками і слабкостями. Він сам прагне забрати з нашої плоті закон гріха і вкласти у серце любов.

Його заклик набожні євреї повторюють щоденно: *Слухай, Ізраїлю, Господь Бог наш, Господь єдиний. Любитимеш Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю* (Втор 6,4-5). Так що ж ми можемо робити, аби любити іншого? Слухати і чекати з довірою на Господа.

6 липня

Вівторок

Рим 7,14 - 8,2

Мт 10, 9-15

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 7,14 - 8,2

Браття, адже знаємо, що закон духовий, а я тілесний, запроданий під гріх. Бо, що роблю, не розумію: я бо чиню не те, що хочу, але що ненавиджу, те роблю. Коли ж роблю те, чого не хочу, то я згоджуюсь із законом, що він добрий. Тепер же то не я те чиню, а гріх, що живе в мені. Знаю бо, що не живе в мені, тобто в моїм тілі, добро: бажання бо добро творити є в мені, а добро виконати, то - ні; бо не роблю добра, що його хочу, але чиню зло, якого не хочу. Коли ж я роблю те, чого не хочу, то тоді вже не я його виконую, але гріх, що живе в мені. Отож знаходжу (такий) закон, що, коли я хочу робити добро, зло мені накидається; мені бо милий, за внутрішньою людиною, закон Божий, але я бачу інший закон у моїх членах, який воює проти закону мого ума і підневолює мене законові гріха, що в моїх членах.

Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла тієї смерті? Дяка хай буде Богові через Ісуса Христа, Господа

нашого! Отже, то я сам служу умом законові Божому, а тілом - законові гріха.

Нема, отже, тепер ніякого засуду для тих, що в Христі Ісусі. Бо закон духа, (що дає) життя в Христі Ісусі, визволив тебе від закону гріха і смерти.

Євангеліє від Матєя 10, 9-15

І сказав Господь: "Не беріть ні золота, ні срібла, ні дрібних грошей у череси ваші. Ні торби на дорогу, ні одежин двох, ні взуття, ні палиці, – бо робітник вартий утримання свого.

А як зайдете в якесь місто, чи село, то розпитайте, хто в ньому достойний, і там перебувайте, поки не вийдете. Входячи ж у дім, вітайте його, кажучи: Мир дому цьому! І як той дім достойний, нехай ваш мир зійде на нього; а як недостойний, нехай ваш мир до вас повернеться. І як хтось вас не прийме та й не послухає ваших слів, то ви, виходячи з дому чи з того міста, обтрусіть порошок із ніг ваших. Істинно кажу вам: Легше буде судного дня землі Содомській і Гоморській, ніж місту тому!"

Розважання від Скинїї

Чого найбільше бояться люди? Напевно, смерті. При кожній нагоді вони бажають одні одним *найперше* здоров'я. І це побажання є своєрідною протилежністю поняття *смерть*. Так виходить, що в цьому страху люди не готові боротися, щось змінювати. Чи багато людей вестимуть здоровий

спосіб життя, відмовляться від шкідливих звичок, будуть вчасно засинати й займатися спортом? Коли розпочнемо про це розмову, то в кожного з'явиться якась причина, навіть не одна, чому це неможливо реалізувати. Виходить, що смерть якимсь непомітним чином уже в нас присутня, бо саме вона вбиває наші прагнення кращого.

Смерть прийшла в людське життя через гріх. Саме він є причиною нашої роздвоєності. Хотілося б робити добро й бути праведними, а з іншого боку, не вистачає сил залишатися такими щоденно. Інколи важко навіть самим собі пояснити, чому в певних випадках вибираємо зло, грішимо.

Чи можна назвати нормальним життя в страху, у щоденному намаганні дотримуватися чітких правил, за усталеним сценарієм?! Апостол Павло намагається словами передати, якою важкою є боротьба людини за добро, якщо її тіло підпорядковане злу. Видається неможливим життя в такому безконечному протистоянні. *Нещаслива я людина!* – у розпачі каже Апостол.

Десь глибоко всередині нас невичерпним джерелом б'є прагнення бути добрими. І саме від нас залежить, чи та жива вода зможе перетворитись на повноводну ріку. Той, хто вірить в Ісуса Христа, навіки вільний. Читаємо в наступних рядках Послання: *Бо закон духа, що дає життя в Христі Ісусі, визволив тебе від закону гріха і смерті.*

Саме Дух Святий має силу викорінити гріх із глибин нашого серця.

Синонімом слова *добро* є *життя*. Неможливо людині самотужки залишитися доброю, лише віра в Христа, покірна молитва про Його благодать може потрохи змінити нас на краще. Тож не втрачаймо відваги, вибираймо добро, вірмо в Ісуса! Ми вже вільні, можемо не боятися, бо з нами наш Бог!

7 липня

Середа

Різдво Івана Хрестителя

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Рим 13,11 - 14,4

Лк 1, 1-25.57-68.76.80

Послання Апостола Павла до Римлян 13,11 - 14,4

Браття, тим більше, що ви знаєте час, що вже пора вам прокинутись із сну: тепер бо ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла.

Як день, - поведьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздрощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло задля похотей.

Слабкого в вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий (у вірі) їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто такий, що чужого слугу судиш? Своєму господареві

стоїть він або падає; а стоятиме, бо Господь має силу втримати його.

Євангеліє від Луки 1, 1-25.57-68.76.80

Тому, що багато хто брався скласти оповідання про речі, які сталися між нами, як то нам передали ті, що були від початку наочними свідками й слугами Слова, вирішив і я, вивідавши про все докладно від початків, тобі написати за порядком, високодостойний Теофіле, щоб ти знав стійкість науки, яку ти прийняв.

Був за часів Ірода, царя юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з черги Авії, та його жінка з дочок Арона, на ім'я Єлисавета. Вони були обидвоє справедливі перед Богом і виконували всі заповіді та накази Господні бездоганно. Але були бездітні, бо Єлисавета була безплідна, і вони обидвоє були в літах похилі.

І ось одного разу, коли Захарія за порядком своєї черги служив перед Богом, згідно зо звичаєм священичої служби, випав на нього жереб увійти в святилище Господнє і покадити. А вся сила народу під час кадіння молилася знадвору.

Тоді з'явивсь йому ангел Господній, ставши праворуч кадильного жертovníк. Захарія, побачивши його, стривожився, і страх напав на нього. Ангел же сказав до нього: "Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлисавета породить тобі сина, і ти даси йому ім'я

Йоан. І буде тобі радість і веселість, і багато з його народження радітимуть; бо він буде великий в очах Господніх; не питиме ні вина, ні напою п'яного, і сповниться Духом святим вже з лона матері своєї, і багато синів Ізраїля наверне до Господа, їхнього Бога. І сам він ітиме перед ним з духом та силою Іллі, щоб навернути серця батьків до дітей і неслухняних до мудрости праведних, щоб приготувати Господеві народ прихильний.”

Захарія ж сказав до ангела: “По чому знатиму це? Я бо старий, і жінка моя на схилі свого віку.” Ангел озвався до нього: “Я Гавриїл, що стою перед Богом, і мене послано з тобою говорити та принести тобі цю благовіст. І ось замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня, коли це здійсниться, за те, що ти не повірив словам моїм, які здійсняться свого часу.”

Люди ж чекали Захарії і дивувались, що він так забарився у святині. Коли ж він вийшов, не міг до них говорити, і вони зрозуміли, що він видіння бачив у святині. Він же давав їм знаки й зоставсь німий. А як скінчилися дні його служби, він повернувся до свого дому.

Після тих днів зачала Єлисавета, його жінка, й таїлася п'ять місяців, кажучи: “Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми.” Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона вродила сина. Її сусіди та родина почули, що Господь виявив їй своє велике милосердя, і радувалися з нею. Восьмого дня прийшли

обрізати хлоп'я і хотіли назвати його ім'ям його батька - Захарія; його ж мати заговорила, кажучи: "Ні, він зватись буде Йоан." Кажуть до неї: "Та у твоїй родині нема нікого, хто звався б таким ім'ям." І знаками спитали його батька, як би хотів, щоб той назвався. І попросивши табличку, він написав: "Йоан - його ім'я." Всі тому дивувалися. Тієї ж хвилини відкрились його уста і язик розв'язався, і він почав говорити та благословити Бога.

І страх напав на всіх їхніх сусідів; по всіх гірських околицях Юдеї про все це говорили. Усі, що про те чули, берегли в своїм серці й казали між собою: "Що воно з того хлоп'яти буде?" І справді рука Господня була з ним. А Захарія, його батько, сповнився Святим Духом і почав пророкувати: "Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій. А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо ти ходитимеш перед Господом, щоб приготувати йому дорогу. "

Дитя ж росло й скріплялося на душі та перебувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві.

Розважання від Скинії

У день сьогоднішнього свята Церква запрошує нас подумати про прекрасну правду. Народження Івана є *генеральною репетицією* присутності Бога поміж свого народу. Це народження не є самодостатнім, замкненим у собі епізодом. Навпаки, це початок великої події, яка матиме велике продовження.

Лука описує Івана передусім як *проповідника*, як глашатая. Іван проголошує, по суті, лише дві речі: суд Божий (і робить це сильними й сміливими словами) і релігійне лицемірство Божого народу.

Іван нагадує, що спасіння стосується не приналежності до певної раси чи релігійної системи, а віри та життя. Ось чому він дорікне Іроду за співжиття з братовою та за багато інших злих вчинків, які не просто далекі, а взагалі несумісні з Божим життям. Це закінчиться передбачувано: ув'язненням. Така доля пророків, і знак, що підтверджує їхню правдивість.

На другому місці знаходиться опис Івана як *свідка Ісуса*. Відразу стає очевидно, на кого він вказує, про кого говорить, кого очікує! Можливо, це його найважливіша характеристика. Він відвертає увагу від себе, щоб прикути її до іншого, звісно ж, до Ісуса.

Іван – і це третя характеристика – *відважний* аж до мучеництва та одночасно *смирений* аж до цілковитого усунення себе зі сцени. Він вміє поєднати силу оскарження та суворість власного способу життя із чудовою здібністю конкретності та поміркованості. Справді, він вирішує мешкати в пустелі, у приязні з Богом, але нікого не змушує до наслідування, не примушує до своїх рішень.

А сьогодні ми також згадуємо, як покликання Івана народжується з Божої ініціативи. Якщо ми підпорядкуємо своє життя Божому покликанню, тоді Він буде творити чудеса й посилати благодать, як у випадку із Предтечею.

Просімо в Господа сьогодні благодаті бути бодай трішки подібними до Хрестителя – відважними свідками Ісуса.

8 липня

Четвер

Рим 8, 22-27

Мт 10, 23-31

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 8, 22-27

Браття, бо знаємо, що все створіння разом понині стогне і разом страждає у тяжких муках. Не тільки вони, а й ми самі, що маємо зачаток Духа, ми самі в собі стогнемо, очікуючи усиновлення, визволення нашого тіла, бо ми надією спаслися. Коли ж хтось бачить те, чого надіється, то це не є вже надія; бо що хтось бачить, хіба того надіється? Якже ми сподіваємося, чого не бачимо, очікуємо його ви тривало. Так само й Дух допомагає нам у немочі нашій; про що бо нам молитися як слід, ми не знаємо, але сам Дух заступається за нас стогнами невимовними. А той, хто досліджує серця, знає, яке бажання Духа і що він заступається за святих згідно з Божою волею.

Євангеліє від Матея 10, 23-31

І сказав Господь: "А як будуть вас переслідувати в тому місті, тікайте в інше. Істинно кажу вам: Не встигнете обійти міст ізраїльських, як прийде Син Чоловічий.

Не є учень понад учителя, ані слуга над пана свого. Досить для учня, коли стане, як його вчитель; а слуга – як його пан. Коли господаря назвали Велзевулом, то скільки більше – його домашніх. Тож ви їх не лякайтесь. Нема нічого схованого, що не виявиться; нічого тайного, що не стане знаним. Що вам кажу в темноті, кажіть те при світлі; і що ви чуєте на вухо, голосіть з покрівель.

Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтеся радше того, хто може погубити душу і тіло в пеклі. Хіба не за шага продається пара горобців? А проте ні один із них не впаде на землю без волі Отця вашого. А вам же все волосся на голові пораховано! Не бійтеся, отже: ви вартніші за багатьох горобців."

Розважання від Скинїї

Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть, – каже нам сьогодні Господь. Душа не є якимось привидом, що літає поза тілом від моменту смерті. Це життя, яке, незважаючи ні на що, безстрашно триває, тому що саме життя ніхто не здатен перемогти. Саме так, адже якщо навіть тіло закатують і вб'ють, ніхто не вб'є душі та її бажання вічності.

Це тому, що Бог, наш Отець, не дозволить без Свого допущу навіть маленькому горобцю випасти зі свого гнізда, коли той вчиться літати. Бог присутній в усіх обставинах нашого життя. І хоча знає від самого початку, що наша доля

принесе чимало страждань, Він все одно продовжує просити нас не боятися, тому що страх є ворогом Бога.

Більше того, Він просить нас жити повнотою життя, навіть якщо ми наразимося на ризик впасти. Він просить нас вистрибнути геть з гнізда нашого страху для того, щоб літати, бо навіть якщо ми впадемо, Він є поруч. Просить нас ніколи не відмовлятися літати, наважуватися щось робити, стреміти вгору – навіть якщо ми впадемо, Він поруч.

Не відмовляймося літати. Не відмовляймося виходити з гнізда. Не відмовляймося жити лише тому, що боїмося впасти. Ісус тричі вставав по дорозі на Голготу, під тягарем хреста. Відмовлятися жити зі страху перед насиллям і смертю означає відмовитися вірити, що Бог є завжди з нами. Ніколи не відмовляймося літати – навіть коли ми втрачаємо життя, ми тим більше насмілюємося сподіватися жити далі. Адже набагато легше втрачати життя, залишаючись закритими в уявній безпеці власного гнізда, ніж відважитися впасти і досвідчити, що Бог існує. А Бог існує, і Він є життям. Завжди.

9 липня

П'ятниця

Христа Чоловіколюбця

Євр 2, 11-18

Ів 3, 13-17

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Євреїв 2, 11-18

Браття, бо той, що освячує, і ті, що освячуються, всі від одного. Тому й не соромиться називати їх братами, коли каже: «Я звіщу ім'я твоє моїм братам, хвалитиму тебе серед громади.» І ще: «Буду надіятись на нього.» Та й: «Ось я і діти, що їх Бог мені дав.» А що діти були учасниками тіла і крові, то й він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола, і визволити тих, що їх страх смерти все життя тримав у рабстві. Адже не ангелам іде на допомогу, а потомству Авраама. Тому він мусів бути в усьому подібний до братів, щоб стати милосердним та вірним архиереєм у справах Божих на спокутування гріхів народу. Тому, власне, що страждав і сам був випробуваний, він може допомогти тим, що проходять через пробу.

Євангеліє від Івана 3, 13-17

І сказав Господь: "Ніхто не ввійшов у небо, крім того, хто зійшов з неба: Син Чоловічий! Тож так, як Мойсей змія підняв у пустині, - так треба Синові Чоловічому бути піднесеним, щоб кожен, хто вірує у нього, жив життям вічним. Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним. Бо не послав Бог у світ Сина світ засудити, лише ним - світ спасти."

Розважання від Скинії

Сьогоднішній уривок з Євангелії стосується діалогу Ісуса з Никодимом. Никодим був одним з учителів Ізраїля й членом Синедріону. Замість приписувати силам Вельзевула чуда, які творив Ісус на очах у всіх, він іде до Христа вночі й сподівається отримати від Нього просвітлення. Далі ми побачимо, як він займає позицію, протилежну суворому осуду фарисеїв (див. Ів 7,50), та особисто піклується про те, щоб Ісуса поховали належним чином (див. Ів 19,39). Зустріч між ними відбувається вночі. Никодим з п'ятьма ночі приступає до Ісуса, до повноти світла та правди.

Ми бачимо згадку про мідяного змія, про якого йде мова в Чис 21. У пустелі євреї, утомлені від голоду та спраги, нарікали на Бога й Мойсея. За це їх було покарано смертельними укусами зміїв. Але за наказом Ягве, Мойсей підніс угору мідяного змія на палиці. Ті, яких вкусили змії,

могли спастися, якщо дивилися на цього мідяного змія. На відміну від інших чудес, які зробив Мойсей у пустелі, цього разу той, хто хотів спастися, мусив звернути погляд на символ, що ставав для нього джерелом життя. Християнське прочитання має зробити ще один крок, щоб побачити в Ісусі того, кого насправді означав піднесений змій, що рятував від смерті.

Син зійшов з небес, а тепер має бути піднесений. Бути піднесеним, згідно з євангелистом Іваном, означає бути прославленим. Але для Івана це піднесення також є моментом глибокого приниження.

Прослава Ісуса, піднесеного наче той змій таким чином стає можливістю та джерелом спасіння. Проте необхідно звернути на Нього свій погляд, повний віри. Віри, яка лише в Ньому може віднайти спасіння.

10 липня

Субота

**Співстраждання
Богородиці**

Рим 3,28 - 4,3

Мт 7,21 - 8,4

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 3,28 - 4, 3

Браття, бо ми вважаємо, що чоловік оправдується вірою, без діл закону. Хіба Бог - тільки юдеїв, а не й поган? Авжеж, і поган, бо є лиш один Бог, що оправдує обрізаних завдяки вірі і необрізаних через віру. То, значить, вірою ми касуємо закон? Ні, навпаки, ми його стверджуємо.

Що ж, скажемо, знайшов Авраам, наш праотець, за тілом? Бо коли Авраам оправдався ділами, то він має похвалу, але не перед Богом. Що бо говорить Письмо? Повіри в Авраам Богові, і це йому було пораховано за оправдання.

Євангеліє від Матея 7,21 - 8,4

І сказав Господь: "Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! - ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі. Багато мені того дня

скажуть: Господи, Господи! Хіба ми не твоїм ім'ям пророкували? Хіба не твоїм ім'ям бісів виганяли? Хіба не твоїм ім'ям силу чудес творили? І тоді я їм заявлю: Я вас не знав ніколи! Відійдіте від мене, ви, що чините беззаконня! Кожний, хто слухає ці мої слова й виконує їх, подібний до розумного чоловіка, який збудував свій дім на скелі. Полила злива, потоки розлились, подули вітри й натиснули на той дім, та він не повалився, бо був збудований на скелі. А кожний, хто слухає ці мої слова й не виконує їх, подібний до необачного чоловіка, який збудував свій дім на піску. Полилася злива, розіллялися ріки, подули вітри й ударили на той дім, і він повалився, і руїна його була велика.” І як Ісус скінчив ці слова, народ не міг надивуватись його навчанню, бо він навчав їх як повновладний, а не як книжники їхні.

Коли ж Ісус сходив з гори, йшла слідом за ним сила народу. І приступив до нього проказений, вклонивсь йому і говорить: “Господи, коли захочеш, зможеш мене очистити.” Ісус простягнув руку й доторкнувся до нього, кажучи: “Хочу, очистиься!” І він негайно же очистився від прокази. Тоді Ісус промовив до нього: “Гляди, не кажи нікому, а йди, покажися священикові й принеси дар, приписаний Мойсеєм, їм на свідоцтво.”

Розважання від Скинїї

Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! – ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі. Наша релігійність базується не на

теоріях чи абстрактних філософських принципах. Передусім це особиста зустріч з Христом. Він каже нам наслідувати його слова і вчинки, утілити в щоденну практику глибоке внутрішнє навернення й таким чином стати Його свідками. Ісус каже про себе: *Зійшов я з неба не для того, щоб волю власну чинити, а волю того, хто мене послав* (Ів 6,38). Тому саме через наслідування Христа, виконуючи його волю, ми зможемо день за днем збудувати наш дім – на непохитній скелі. Христос, жива скеля, надає нам стабільність, щоб ми могли протистояти навіть шаленій бурі. Щоб ми подолали спокуси та неуникненні життєві випробування. Бог-скеля є фундаментом, на якому ми маємо будувати наше життя. Хіба можливо збудувати дім без фундаменту? Звісно ж, ні! Ми можемо спробувати його замінити чимось іншим, але пізніше такий будинок дасть тріщини або навіть завалиться. З іншого боку, фанатичне дотримання літери релігійного закону, як особисте, так і спільнотне чи літургійне, є лише побожною ілюзією, якщо не співвідноситься з учинками та обов'язками щоденного життя. Можна помітити відмінність між тими, хто до втрати свідомості занурюється в активізм, та життям автентичного християнина, який посеред активного виконання обов'язків у світі не втрачає контакту з божественним фундаментом. Просімо в Господа благодаті щодня впроваджувати в дію його Слово, живучи Євангелієм у конкретних ситуаціях життя.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com